

ξεδιαλίζομεν χωράφι μὲ χωράφι, σπῆτι μὲ σπῆτι, νὰ μὴν εἰμπορῇ νὰ χαλᾶται μήτε ἀπὸ γενιὰ οὔτε μὲ κολοτεραίαν καὶ νὰ μὴν εἰμπορῇ κανένας ἐπίτροπος νὰ κάμη προτεντζα κόντρα εἰς αὐτό . . . ».

393

1762. « Ἀρτίκουλα νομικὰ τὰ λεγόμενα Στατοῦτα τῶν ἐν Τρανσυλβανία ἦτοι Ἑρδελία κατωκισμένων Σαζώνων, κοινῶς Σασῶν ὀνομαζομένων, μεταγλωττισμένα . . . Ἰωάννου Ἀδάμη . . . πρὸς χάριν . . . πραγματευτῶν ρωμαίων τῆς κομπανίας τοῦ Σιμπινίου », ἐν χφ. 142 (σ. 1–177) τῆς Μονῆς Ξηροποτάμου (Ἀθω).

394

1762. Φιρμάνιον σ. Μουσταφᾶ Γ', ὀρίζοντος, ὅπως ἡ κληρονομία τῶν θνησκόντων χριστιανῶν τίθεται ὑπὸ μεσεγγύησιν, μέχρι προσαγωγῆς τῶν σχετικῶν πιστοποιήσεων ὑπὸ τῶν δικαιοῦχων κληρονόμων, μνημ. ἐν 450, σ. 42.

395

1763. Συμπληρωματικὰ γραπτὰ ἔθιμα Σ Ὑ ρ ο υ, τῆς 22 Ἰανουαρίου, ἐν 130, VIII, σ. 501.

« . . . ξεκαθαρίζομεν ἀνάμεσα εἰς ὅλα τὰ καπίτουλα τοῦ νησίου μας ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἐμπρὸς σταθερόνομεν καὶ ἐτοῦτο καὶ λέμε, πῶς ὅποιος εἶναι ἐκεῖνος, ὅποῦ εὐρεθεῖ ἄρρωστος ἢ ἂν εἶναι καὶ καλὰ καὶ θέλει νὰ κάμη παραγγελία καὶ διὰ τὴν ψυχὴν του, ἢ διὰ τὰ παιδιὰ του, καὶ ὅ,τι νὰ εἶναι ἐκεῖνα ὅποῦ θέλει νὰ παραγγεῖλῃ, νὰ κρᾶζῃ τὸν καντζελλάρη τῆς ἐκκλησίας νὰ κάμη τὴν παραγγελιὰ καὶ ἂν δὲν ἔχῃ καιρὸν νὰ κρᾶζῃ τὸν καντζελλάρη, νὰ τὸ λέγῃ τοῦ πάροκου ὅποῦ θέλει νὰ ἐξαγορεύει, εἰδὲ ἄλλῶς καὶ κάμη παραγγελιὰ μ' ἄλλους ἀνθρώπους ἢ γυναῖκα, νὰ εἶναι νούλα αἱ παραγγελίαι του ὅποῦ θέλει κάμει καὶ ὅλαι αἱ παραγγελίαι ὅποῦ θέλουν γίνει ν' ἀγρικουῖνται κατὰ τὰ τι καπίτουλα ξεδναλίζομαι, ὅτι ὅσαι ἄλλαι παραγγελίαι εὐρεθοῦν ὅποῦ νὰ μὴν εἶναι κατὰ τὰ καπίτουλα νὰ εἶναι νούλες καὶ ἀνώφελες, εὐγάζοντες τὸν καιρὸν τοῦ θανατικοῦ, καὶ εἰς ἓνα ἐξάφνου θάνατον, καὶ ὅποιος εἶναι ἐκεῖνος, ὅποῦ αὐτός του ξεύρει νὰ γράψῃ, νὰ εἶναι καλὴ ἢ παραγγελία του, ἥγουν ὡς δηλοῖ ἄνωθεν κατὰ τὸ καπίτουλον ».

396

1763. Βεράτι ὑπὲρ μ. Βιδινίου Ἰωσήφ.

Τὸ πρωτότυπον ἐν τῇ Ἑθν. Βιβλιοθήκῃ Σόφιας, ἐξεδόθη, μετὰ τσεχικῆς μεταφράσεως, ὑπὸ Joseph Kabrda. Παρατηρήσεις ἐπ' αὐτοῦ, ἐν 21.

397

1764. Φιρμάνιον σ. Μουσταφᾶ Γ', περὶ τοῦ δικαιώματος τῶν Μονῶν κληρονομεῖν τὴν περιουσίαν τῶν μοναχῶν, ἐν 76, σ. 57–58. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 349α.

